

DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Ala Cobăneanu,
Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru,

examinînd recursul declarat de președintele comitetului creditorilor Olesea Reguș,

în pricina civilă la cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin”,

la cererile comitetului creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului „Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”- Stașcov Eugen și Chilari Eudochia și de încasarea de la fostul administrator al insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”- Alexandru Lihovețchi, a prejudiciului cauzat pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin care au fost respinse cererile comitetului creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului și încasarea de la fostul administrator al insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”- Alexandru Lihovețchi, a prejudiciului cauzat pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare,

c o n s t a t ă :

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2013 a fost constatată insolabilitatea debitorului SRL „Indeprin”, fiind inițiat procesul de insolabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015 s-a dispus autorizarea comitetului creditorilor SRL „Indeprin” de a introduce acțiunii prevăzute la art. 248 alin.(1) din Legea insolabilității de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Indeprin”.

La 11 noiembrie 2015 președintele comitetului creditorilor SRL „Indeprin”, Reguș Olesea, a solicitat tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Indeprin” - Eugen Stașcov și Chilari Eudochia, precum și dispunerea ca o parte din datoriile debitorului în sumă de 660 405 lei să fi încasate de la Lihovețchi Alexandru.

La data de 19 aprilie 2016 președintele comitetului creditorilor SRL „Indeprin”, Reguș Olesea, a înaintat cerere de concretizare, solicitând încasarea de

la fostul administrator al debitorului Eugen Staşcov și fostul contabil șef al debitorului Chilari Eudochia a sumei de 1 323 188,0 lei, în temeiul art. 248 alin.(1) lit. f) și h) al Legii insolvenței și încasarea, în temeiul art. 73 alin.(3) al Legii Insolvenței, de la fostul administrator al insolvenței SRL „Indeprin” Alexandru Lihovețchi a prejudiciului cauzat în mărime de 660 405 lei pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare.

În motivarea cererii înaintate a indicat că Comitetul creditorilor a identificat acțiuni ilegale admise de părți care se fac vinovați de prejudicierea debitorului, cum ar fi neexecutarea atribuțiilor, administrarea și gestionarea frauduloasă a veniturilor și a cheltuielilor debitorului SRL „Indeprin”. Cheltuielile au fost efectuate de către părți contrar legii, și anume, după intentarea procesului de insolvență, toate transferurile de mijloace bănești urmau să fie acumulate pe contul special al administratorului insolvenței și cheltuite numai cu aprobarea Comitetului creditorilor.

Se menționează că debitorul a dispus de mijloace legale pentru evitarea intrării în incapacitate de plată în vederea satisfacerii creanțelor creditorilor din anii 2008, 2010, 2011, însă nu a făcut uz de acesta.

Indică comitetul creditorilor că, atât fostul administrator al insolvenței, precum și reprezentatul debitorului, și-au manifestat interesul pentru ca dreptul creditorilor la satisfacerea creanțelor să rămână nesoluționate și pentru ca derularea procesului să nu decurgă într-un mod adecvat.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 au fost respinse cererile comitetului creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului „Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”- Staşcov Eugen și Chilari Eudochia și de încasarea de la fostul administrator al insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”- Alexandru Lihovețchi, a prejudiciului cauzat pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare.

La 05 decembrie 2016 președintele comitetului creditorilor Olesea Reguș, a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii recurate și emiterea unei noi hotărâri prin care a admite cererile sale.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La materialele dosarului nu sunt date despre recepționare hotărârii primei instanțe de către recurent, prin urmare depunând recursul la data de 05 decembrie 2016, acesta se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul în susținerea netemeinicii hotărârii primei instanțe, a invocat temeuri analogice din cererea de chemare în judecată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum atestă materialele dosarului reclamantului, comitetului creditorilor SRL „Indeprin”, Reguș Olesea, a înaintat cerere cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Indeprin”, solicitând încasarea de la fostul administrator al debitorului Eugen Stașcov și fostul contabil șef al debitorului Chilari Eudochia a sumei de 1 323 188,0 lei, în temeiul art. 248 alin.(1) lit. f) și h) al Legii insolvenței și încasarea, în temeiul art. 73 alin.(3) al Legii Insolvenței, de la fostul administrator al insolvenței SRL „Indeprin” Alexandru Lihovețchi a prejudiciului cauzat în mărime de 660 405 lei pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. f) și h) din Legea insolvenței, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14.

Astfel, după cum reiese din conținutul art. 248 alin. (1) din Legea insolvenței, pentru ca membrii organelor de conducere ale debitorului să fie trași la răspundere subsidiară, lor urmează să le fie imputabilă apariția stării insolvenței prin una din acțiunile enumerate în acest articol, în cazul de față prin dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență, conform prevederilor art.14 din Legea insolvenței.

În conformitate cu art. 14 alin. (1) din Legea insolvenței, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10.

Alin. (3) al aceluiași articol prevede că, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

Conform alin. (4) al aceluiași articol Legii insolvenței, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3).

Reieșind din normele menționate, instanța de recurs consideră întemeiate constatările primei instanțe, precum că pentru tragerea la răspundere subsidiară a

lui Stașcov Eugen urmează să fie stabilit cert data survenirii temeiului indicat la art. 10 alin. (2), adică incapacitatea de plată.

Din materialele dosarului rezultă că de fapt incapacitatea de plată a SRL „Indeprin” a survenit în urma a două situații majore:

I - neonorarea obligațiilor firmei de construcții „Namox Prim” SRL, director Oniscenco Iurii, care nu a executat lucrările conform contractului, astfel acumulându-se o datorie netă față de SRL „Indeprin” în mărime de 250 000 lei.

La acest capitol, se reține că conducerea a încercat legal de a încasa suma respectivă, astfel intentându-se procedura de insolvență a companiei „Namox Prim” SRL, dar aceste acțiuni ale conducerii nu s-au soldat cu succes, căci Oniscenco Iurii a fost tras la răspundere penală și arestat, iar prin hotărârea instanței de insolvență din 31.01.2015, a fost încetat procesul, lichidată și radiată SRL „Namox Prim” din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Astfel, Stașcov Eugen avea toată încrederea că va reuși să stingă datoria, ținând cont de faptul că întreprinderea de construcții „Namox-Prim” SRL avea față de debitor o datorie de 250 000 lei.

II - limitarea finanțărilor în baza contractului încheiat cu Ministerul Agriculturii și anume rezilierea din inițiativa ministerului a contractului în sumă totală de 3 900 000 lei.

La acest capitol, se menționează că administrația SRL „Indeprin” a acționat în judecată acțiunile ilegale ale ministerului la rezilierea contractului respectiv.

În cazul executării acestuia debitorul ar fi beneficiat de o sumă de peste 2 000 000 lei, care i-ar fi permis să stingă toate creanțele. Însă acest contract a fost unilateral reziliat de către Minister. Litigiul judiciar în privința rezilierii acestui contract s-a finalizat abia în luna iunie 2013, cererea introductivă fiind depusă în luna martie 2013, iar insolvența a fost intentată la data de 02.05.2013.

Astfel, instanța de recurs consideră că prima instanță corect a apreciat că nu sunt temeiuri de a-l atrage pe Stașcov Eugen la răspundere subsidiară prin prisma art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvenței.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvenței poate fi tras la răspundere subsidiară membrul organului de conducere sau supraveghere, care a fost în drept să dispună continuarea (ori încetarea) activității debitorului și doar în situația când activitatea de mai departe îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.

În acest sens, instanța de recurs apreciază întemeiat constatările primei instanțe precum că în cazul achitării datoriei de către întreprinderea de construcții „Namox-Prim” SRL, dar și a executării contractului cu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a RM, debitorul ar fi fost în stare să stingă datoriile acumulate pe parcurs. Însă, Stașcov Eugen nu putea să prevadă că întreprinderea de construcții „Namox-Prim” SRL va deveni insolventă și, ca urmare, nu-i va achita datoria, dar nici faptul că Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a RM, în mod unilateral, va rezilia contractul în cauză.

Astfel Stașcov Eugen ca administrator al debitorului nu putea să prevadă că continuarea activității întreprinderii va duce în mod vădit la incapacitatea de plată.

De aceea, temei de tragere a lui Stașcov Eugen la răspundere subsidiară prin prisma art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvenței, nu există.

Instanța de recurs consideră corectă și aprecierea instanței de insolvență, precum că nu sunt temei de a o trage la răspundere subsidiară nici pe Chilari Eudochia, care a îndeplinit funcția de contabil șef, și care nu avea împuterniciri nici de a depune cerere introductivă, dar nici de a dispune continuarea (ori încetarea) activității debitorului.

Cu referire la capătul de cerere înaintat de comitetul creditorilor privind încasarea de la Lihovețchi Alexandru a prejudiciului în sumă de 660 405 lei, prin prisma art. art. 73 alin.(3) al Legii insolvenței, instanța de recurs menționează următoarele.

Conform art. 73 alin.(3) din Legea insolvenței, dacă o creanță a masei debitoare generată printr-o acțiune a administratorului/lichidatorului nu poate fi executată pe deplin, administratorul/lichidatorul este obligat la despăgubiri față de creditorii masei.

Din conținutul acestui articol reiese că administratorul poate fi obligat la despăgubiri față de creditorii masei.

Deci, cu toate că nu este expres prevăzut, o astfel de cerere poate fi depusă de un creditor a masei. Acest lucru reiese și din conținutul art. 61 din Legea insolvenței care prevede care sânt atribuțiile comitetului creditorilor.

Instanța menționează că alin. (4) a acestui articol nu prevede dreptul comitetului creditorilor de a depune cereri de chemare în judecată, decât în cazurile expres prevăzute de Legea insolvenței și doar după autorizarea de către instanța de insolvență (cum ar fi art. 248 alin.(3) din Legea insolvenței).

Astfel, corect prima instanță a concluzionat că comitetul creditorilor nu este în drept să depună cerere de încasarea de la administratorul insolvenței a despăgubirii în folosul creditorilor masei, or, instanța de insolvență a autorizat comitetul creditorilor „Indeprim” SRL de a introduce în instanță doar acțiunea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Astfel, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de insolvență, precum că nu sânt temei de încasare de la fostul administrator al insolvenței Lihovețchi Alexandr, a prejudiciului în sumă de 660 405 lei, pentru stingerea creanțelor masei debitoare.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de președintele comitetului creditorilor Olesea Reguș.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin”, la cererile comitetului creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului „Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”- Stașcov Eugen și Chilari Eudochia și de încasarea de la fostul administrator al insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”- Alexandru Lihovețchi, a prejudiciului cauzat pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru